

Munke Bjergby, Marts 2016

Folketingets Social- og Indenrigs udvalg
Att. Medlemmerne af udvalget

Vedr. Støtte og hjælp til personer med psykiske sygdomme og handicap efter Serviceloven

Kære Medlemmer af Social- og Indenrigs udvalget,

Jeg skriver til Jer, da jeg gerne vil gøre Jer opmærksomme på forholdene i kommunerne, når personer med psykiske sygdomme og handicap, søger om støtte og hjælp, og handicapkompenserende ydelser efter Serviceloven.

Serviceloven (herefter SEL), er den lov, hvor syge og handikappede kan ansøge kommunen om støtte og hjælp i dagligdagen, i form af handicapkompenserende ydelser.

Det jeg gerne vil gøre opmærksom på, er, at det er meget vanskeligt for psykisk syge, at få støtte og hjælp i dagligen efter Serviceloven, når man "kun" har psykiske sygdomme, som eneste handicap.

Alt for mange psykisk syge og handikappede modtager afslag på støtte og hjælp i dagligdagen, fordi deres psykiske sygdomme og handicap, er deres eneste handicap, med den begrundelse, at de kan bevæge arme og ben, og ikke sidder i en kørestol.

Men psykisk sygdomme og handicap, behøver ikke også, at have indflydelse på personens bevægeapparat.

Psykiske sygdomme som eneste handicap, skal forstås således.

Hvis en person ex. har PTSD, stress, angst, eller depression. Så er det belastningen af de psykiske symptomer, som udgør en varig funktionsnedsættelse. - Ex. socialangst, gør det vanskeligt for den psykisk syge, at kunne færdes blandt ukendte, og mange mennesker. Så noget så basalt, som at skulle købe ind, kan være en vanskelig opgave at fuldfører.

Et andet eksempel er (fra mig selv); at en bil ikke bare er et køretøj. For mig er bilen ligeledes være et redskab, hvis jeg udsættes for ex. stress eller angst belastning, når jeg er ud for at købe ind. Så er bilen mit "beskyttelsesrum", som jeg kan søge hen til, og hvor jeg kan få genoprettet roen, og føle mig tryk.

Ovenstående eksempler, skulle gerne give et indblik i, hvad et psykisk handicap er. Og at et psykisk handicap IKKE også beror på, at man er fysisk handikappet.

Jeg mener ikke at SEL skal laves om som sådan. SEL er en kompleks lov, idet den har flere bekendtgørelse tilknyttet flere af lovens paragraffer.

Men ens for loven og dens bekendtgørelser, er, at hvis man søger om støtte og hjælp efter SEL, så ligger det i loven, at personen skal have udrettet funktionsevnen i forhold til en varig det funktionsnedsættelse (BEK nr. 39 af 20/01/2012 - Vurdering af funktionsevnen).

Og det er her, at jeg mener, at man godt kan gøre det meget bedre.

Jeg mener ikke, at man kan udrede en psykisk og fysisk funktionsnedsættelse ens. For det vil ikke give det korrekte billede af den psykisk syges handicap og funktionsnedsættelse.

- Skal kommunen vurdere en funktionsnedsættelse hos personer med fysiske sygdomme og handicap. Så skal personen udredes med udgangspunkt i dennes fysiske sygdomme og handicap. Såsom hos ex. speciallæger indenfor bevægeapparatet, og lignende.
- Skal kommunen vurdere en funktionsnedsættelse hos personer med psykiske sygdomme og handicap. Så skal personen udredes med udgangspunkt i dennes psykiske sygdomme og handicap. Såsom hos ex. en psykiater, psykolog, og lignende.

Jeg vil forsøge med nogle eksempler, hvor jeg tager udgangspunkt i mig selv.

Kort om mig. Jeg har PTSD, forskellige angst, og depression m.m. efter en arbejdsulykke i sommeren 2007.

Der er rigtig mange ting, jeg ikke kan, som følge af mine psykiske sygdomme. Også selvom jeg kan bevæge mine arme og ben, og ikke sidder i en kørestol.

Det psykiske handicap kan ex. være, belastning af sygdoms symptomer, kognitive vanskeligheder, osv.

En belastning af min PTSD kan ex. være, at møde/se en person af anden etnisk baggrund. Sådan et møde udløser ofte flash backs og angstanfald.

Kognitive vanskeligheder kan ex. være, at omsætte tanker til handling, glemmer ting, ikke kan håndtere uforudsete ting, når sjældent det man har sat sig for, osv. - Mange forveksler kognitive vanskeligheder med dovenskab, og evnen til at tage sig sammen.

Da jeg skulle have udredt min funktionsevne i forbindelse med, at jeg søgte om støtte til køb af bil. Der sendte kommunen mig til udredning hos PTU (Landsforeningen for Polio-, Trafik og ulykkesskadede). Også selvom jeg ikke har et fysisk handicap.

Det første fysioterapeuten hos PTU sagde til mig, var, at det var første gang han skulle vurdere en psykisk funktionsevne, da det ikke lige er der deres ekspertise ligger. - Allerede her var min ansøgning "dødsdømt".

PTU's funktionsbeskrivelse til kommunen, bar da ogs præg af, at udredning af en psykisk funktionsevne ikke er deres ekspertise. For min funktionsevne var blevet vurderet ud fra om jeg havde et fysisk handicap, og ikke ud fra at jeg har et psykisk handicap.

Når der søges om støtte til køb af bil, skal det blandt andet vurderes, hvor langt man kan gå, og hvad mulighederne er for at bruge offentlige transportmidler.

Hvis man har et fysisk handicap, og sidder i kørestol. Så siger ovenstående næsten sig selv.

Hvis man har et psykisk handicap, og kan bevæge arme og ben. Så kan det godt være, at man kan gå hen til busstopstedet. Men det er meget sandsynligt, at man ikke kommer med bussen. Hvis man som jeg, har socialangst, og derfor ikke kan bruge offentlige transportmidler. Og/eller får flash backs og angstanfald, fordi buschaufføren er af anden etnisk baggrund.

Jeg fik afslag på støtte til køb af bil, med den begrundelse, at jeg kan bevæge arme og ben. Og til trods for, at der var dokumentation fra min psykiater på min socialangst (ex. belastning af sygdoms symptomer). Så valgte kommunen, at ignorere dette, og mente at jeg sagtens kunne tage med offentlig transport.

Et andet eksempel er hjemmehjælp (rengøring).

Igen, fordi jeg kan bevæge mine arme og ben, og derved selv kunne tørre støv af, støvsuge, osv. Så fik jeg også afslag på hjemmehjælp.

Og igen, er det ikke blevet vurderet ud fra mit psykiske handicap (ex. kognitive vanskeligheder), som gør, at det ikke er hver dag, uge, eller måske måned, at jeg har overskudet til at løbe en tur med støvklud, eller støvsuger.

Og det samme gør sig gældende angående afslag på hjælpemidler, merudgifter, m.fl. efter SEL.

Dog, og sjovt nok. Der har min kommune bevilliget mig en hjemmevejleder en time om ugen. Så derfor kan jeg undre mig over, hvordan kommunen er kommet frem til, at jeg har ret til en hjemmevejleder, men ikke nogen af de øvrige handicapkompenserende ydelser. - Det er trods alt, samme vurderingsgrundlag (vurdering af funktionsevnen), som ligger til grund for bevilling af hjemmevejleder, og de ydelser der er givet afslag på.

Jeg har ledt og ledt og ledt, efter noget konkret materiale, som beskriver, hvordan kommunerne skal udrede en persons funktionsevne, når psykiske sygdom og handicap, er eneste handicap. Og jeg har ikke kunne finde noget.

Dermed siger jeg, at der er i den grad behov for konkrete retningslinjer for, hvad og hvordan en persons funktionsevne skal uderedes, når der er tale om personer med psykiske sygdomme og handicap.

For psykiske sygdomme og handicap, kan ikke, og skal ikke sammenlignes eller vurderes, som hos personer med fysiske handicap.

Som skrevet længere oppe;

- Skal kommunen vurdere en funktionsnedsættelse hos personer med fysiske sygdomme og handicap. Så skal personen udredes med udgangspunkt i dennes fysiske sygdomme og handicap. Såsom hos ex. speciallæger indenfor bevægeapparatet, og lignende.
- Skal kommunen vurdere en funktionsnedsættelse hos personer med psykiske sygdomme og handicap. Så skal personen udredes med udgangspunkt i dennes psykiske sygdomme og handicap. Såsom hos ex. en psykiater, psykolog, og lignende.

Jeg håber, at udvalgets medlemmer vil se på denne problematik, som beskrevet ovenfor. For der er rigtig mange psykisk syge mennesker, som ikke får den støtte og hjælp i dagligdagen, som de har brug for.

Ser frem til at høre nærmere.

Med venlig hilsen
Iben Røstbjærg Kullberg